

af vor Skatteindtægt. Og som det gaar os, gaar det samtlige Omegnskommuner til de store Byer. De Vanskeligheder, som Københavns Kommune har med samtlige Omegnskommuner i Retning af at faa Byggeri i Gang — ogsaa de Kommuner, hvori København selv ejer Grunde —, vilde forsvinde, hvis vi fik ophævet Erhvervsskatten, saa Omegnskommunerne kunde faa Dækning for de Udgifter, de store Kommuner er Aarsag til, derigennem at de selv indkasserede Skatteindtægten fra deres egne Beboere.

Det er den Kommune, man bor i, der har Udgifterne, derfor bør det ogsaa være den, der faar Skatteindtægterne. Vi udskriver nu saa store Beløb i Skat paa samme Indtægtsgrundlag som Erhvervsskatten baade til Kommune, til Stat og til den fælleskommunale Udligningsfond, at vi mener, det er urimeligt at bibeholde Erhvervsskatten. Det vil være en Lettelse for saa godt som samtlige Kommuner i Landet, hvis denne Skat falder bort, og De samvirkende danske Sogneraadsforeninger og Foreningen af Kommuner med bymæssig Bebyggelse har gennem Resolutioner, vedtaget paa deres Aarsmøder, krævet Erhvervsskatteordningen ophævet.“

Lovforslaget mødte ikke Tilslutning fra *Indenrigsministeren*, der ved 1. Behandling udtalte:

„Den Erhvervsbeskatning, som blev indført i 1903 og har været gældende siden, tilsigter som bekendt at give Kommunerne Erstatning for det Skattetab, de lider ved, at Skatteydere, der har deres Erhverv i en Kommune, har Bopæl i en anden Kommune. Det er min Opfattelse, at Erhvervsbeskatningen i hvert Fald i Princippet er en retfærdig Skatteform. Man maa huske paa, at Kommuner, der har store Erhvervsvirksomheder, som Regel ogsaa har betydelige Udgifter i den Anledning. De har sociale Forpligtelser over for Virksomhedens Arbejdere og Funktionærer, som for den største Dels Vedkommende bor i Nærheden af Virksomheden, altsaa i Erhvervskommunerne. De har Forpligtelse til at opretholde Skoler og Veje og Trafikmidler, og det er derfor rimeligt, at Kommunen til Dækning af disse Udgifter, som skyldes Virksomhedernes Beliggenhed i Kommunen, ogsaa har Adgang til at beskatte de Indtægter, som Virksomhederne giver.

Jeg synes ikke, det kan være rimeligt, at de Folk, som har deres Indtægt fra Virksomheden, og da navnlig de Folk, som har de store Indtægter derfra, skal kunne unddrage sig denne Beskatning ved at flytte uden for Erhvervskommunen til en Kommune, der kan holde en lavere Skat, men jeg skal villigt erkende, at Skatten i Forhold til de Penge, den giver, er noget besværlig og vel ogsaa noget dyr at administrere.

Der er dog sket en væsentlig Ændring i dette Forhold ved Loven af 1946, hvorefter Grænserne for de Indtægter,